

Kredse rundt om i Europas Lande ser, hvilket Standpunkt den Toldbeskyttelse, der er ført i Europas Lande i saa mange Aar, har ført Landene ud i. Der er indløbet Telegrammer om, at man fra de Kredses Side, der repræsenterer betydende Kredse i alle Lande, er enedes om at udtale, at Følgen af disse kunstige Indskrænkninger er Tilbagegang i Produktionen, almindelig Prisstigning, Aftagen af Kreditten og Pengeomløbet, og at man derfor retter en indtrængende Opfordring til Politikerne, der med deres Lovgivning fremtvinger denne Forarmelse. Jeg tror, det er godt at lytte til denne Henstilling i Stedet for at sige, hvad det ærede Medlem sagde her i Dag, at hans Parti ønsker ikke at lytte dertil; efter at Forarmelsen er skredet frem i Europa som Følge af denne Politik, ønsker de ikke at drage Lære deraf, men siger tværtimod: nu er netop Tidspunktet inde til, at Danmark maa fortsætte i det Spor, der har ført os derhen, hvor vi i Øjeblikket befinder os her i Europa.

Endnu eet vedrørende denne Sag: Der kommer altid et Tidspunkt i det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale om Toldbeskyttelse, da han omtrent siger dette, at hvis man ikke fra de andre Partiers Side kan gaa med ind i den af det ærede Medlem omtalte Politik, saa vil der i dette Land vokse en Stemning op imod det parlamentariske Styre, mod den Form for Folkestyre, vi har i Danmark. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis der vokser en saadan Stemning op imod det parlamentariske Styre, hver Gang vi her i Tinget gaar imod Højprotektionismen, saa tager vi Kampen op, og vi kan være overbevist om, at der i dette Folk altid vil være tilstrækkelig Styrke til at tage denne Kamp op.

Maa jeg yderligere sige, at naar man, som jeg før sagde, har bedømt Krisen paa denne bestemte Maade, saa følger deraf ogsaa, at Staten faar den Opgave at drage Omsorg for, at den økonomiske Nedskrivning, den økonomiske Sammenpresning af Erhvervslivet finder Sted paa de Omraader, som Staten har Indflydelse paa, og dette fører sikkert det med sig, som har været omtalt under Finanslovdebatten fra vor Side, Kravet om Fragtsatsernes Nedsættelse her i Landet. Fra hvilken Side man end betragter dette Spørgsmaal, saa er det en Kendsgerning, at den Fragtsats, vi har her i Landet i Øjeblikket, aldeles ikke svarer til det økonomiske Niveau, hvorpaa vort økonomiske Liv hviler. Derfor kommer vi ikke udenom det Spørgsmaal, naar vi staar

overfor Kriseforanstaltninger og hvad vi skal foretage paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Trier sagde derom i Gaar, at en Nedsættelse af Fragtsatserne vil ikke betyde noget for Krisen som saadan, var betydningsløs som Kriseforanstaltning. Jeg vil dog minde om, at en Nedsættelse af Fragtsatserne for Gods og Kreaturer paa 25 pCt. i Øjeblikket vilde andrage 18 Mill. Kr., og jeg skulde dog tro, at den Ordfører, der træder frem her og taler om et 24 Mill. Kr.s Krisetilskud som et storstilet Forslag, dog ogsaa vil kunne faa Øje paa disse 18 Mill. Kr. Dertil vil jeg føje, at hvad der kan udrettes gennem en saadan Nedsættelse, giver sig ikke blot Udslag i den Sum, jeg her nævnte, men det giver sig Udslag i, at en saadan Nedsættelse kalder paa meget, som i dette Øjeblik ligger stille, kalder paa meget, som ikke har økonomisk Basis til at benytte Banerne, men vil faa det i det Øjeblik, Satserne sættes ned.

Staten har ogsaa den Opgave at modvirke de Kræfter i det privatøkonomiske Liv, som modvirker Nedskrivningsprocessen ved at udelukke den frie Konkurrence. Her har Staten først og fremmest, for man kommer med andre Kriseforanstaltninger, en Pligt til at sætte ind. Kan det under normale Forhold siges, at Monopolpriser fremkaldte ved Prisaftaler eller paa anden Maade indeholder en Uret mod Forbrugerne, saa kan man i Sandhed sige, at under de nuværende Forhold er de tillige direkte skadelige for Landets Økonomi, fordi de hindrer denne Tilbagevenden til den økonomiske Ligevægtstilstand, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg skulde tro, at en Lovgivning paa dette Omraade i dette Øjeblik vilde kunne gennemføres her i Landet. Jeg skal i den Henseende tillade mig at henvise til, hvorledes der i den Henvendelse, der i Fjor kom fra Landbrugsraadet til Erhvervsministeriet vedrørende Valutaforholdene, og hvorunder det ærede Medlem Hr. Pinstrup Navn stod, fandtes et Krav om, at der gennemførtes en Lovgivning mod Prisaftaler, og jeg gør opmærksom paa, at dette Krav er senere gentaget og skærpet paa det Landbrugsmøde, som afholdtes i Odense i Sommer. Da den væsentlige Modstand mod en saadan Prisaftalelov hidtil har været at finde i Partiet Venstre, maa jeg efter det, der her er sket, tro, at denne Modstand ikke stadig er til Stede i samme Grad.

Maa jeg dernæst sige, at naar en saadan økonomisk Nedskrivningsproces er fore-